A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2011. július 28.*

A C-106/10. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Supremo Tribunal Administrativo (Portugália) a Bírósághoz 2010. február 25-én érkezett, 2010. január 27-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Lidl & Companhia**

és

a **Fazenda Pública**

között,

a **Ministério Público**

részvételével

folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: D. Šváby (előadó) tanácselnök, G. Arestis és J. Malenovský bírák,

* Az eljárás nyelve: portugál.

főtanácsnok: V. Trstenjak,
hivatalvezető: A. Impellizzeri tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2011. május 5-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Lidl & Companhia képviseletében M. Lourenço és I. Ramos advogados,

– a Fazenda Pública képviseletében N. Severino advogado,

– a portugál kormány képviseletében L. Fernandes és R. Laires, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében M. Afonso, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o., helyesbítés: HL 2007. L 335., 60. o.) 78. cikke első bekezdése a) pontjának és 79. cikke első bekezdése c) pontjának az értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Lidl & Companhia és a Fazenda Pública (államkincstár) között a gépjárműveket importáló portugál társaságtól vásárolt két jármű beszerzésére vonatkozó gépjárműadónak („imposto sobre veículos", a továbbiakban: ISV) a hozzáadottértékadó (a továbbiakban: HÉA) alapjába történő beszámítása tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós szabályozás

3 A 2006/112 irányelv 73. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A 74–77. cikkben foglaltaktól eltérő termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás esetén az adóalap tartalmaz mindent, ami azon teljesítés ellenértékét képezi, amelyet ezért az ügyletért a vevőtől, a szolgáltatás megrendelőjétől vagy harmadik személytől az eladó vagy a szolgáltatás nyújtója kap, vagy amelyet e személyeknek kapniuk kell, beleértve az ezen értékesítés árát közvetlenül befolyásoló támogatásokat."

4 Ezen irányelv 78. cikke első bekezdésének a) pontja kimondja:

„Az adóalap részét képezik a következő tényezők:

a) adók, vámok, díjak, illetékek és más kötelező jellegű befizetések, kivéve magát a HÉÁ-t".

5 Az említett irányelv 79. cikke előírja:

„Az adóalap nem tartalmazza a következő tényezőket:

[…]

c) azon költségtérítési összegek, amelyeket valamely adóalany a megrendelőjétől az ő nevében vagy javára kifizetett összegek térítéseként kap, és amelyeket a könyvelésében átmenő tételként könyvel.

Az adóalanynak igazolnia kell az első albekezdés c) pontjában foglalt kiadások tényleges összegét, és nem vonhatja le e kiadásokra esetlegesen felszámított HÉÁ-t.”

6 A 2006/112 irányelv 83. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A Közösségen belüli termékbeszerzés tekintetében az adóalapot ugyanazon tényezők alapján kell megállapítani, mint amelyeket a 2. fejezetnek megfelelően ugyanazon termékeknek a tagállam területén történő értékesítésére vonatkozó adóalap meghatározása során alkalmaznak. […]”

A nemzeti szabályozás

A HÉÁ-ra vonatkozó szabályozás

7 A hozzáadottérték-adóról szóló törvénykönyv (Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado, a továbbiakban: CIVA) 16. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A (2) bekezdés rendelkezéseire is figyelemmel az adóköteles termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás adóalapja megegyezik azon ellenértékkel, amelyet a vevőtől, a szolgáltatás igénybevevőjétől vagy harmadik személytől kaptak, vagy kell kapni;

[...]

(5) Az adóköteles termékértékesítés és szolgáltatásnyújtás adóalapjának a részét képezik a következő tényezők:

a) adók, vámok, díjak és illetékek, kivéve magát a [HÉÁ]-t;

[...]

(6) Az előző bekezdésben említett adóalapnak nem képezik részét a következő tényezők:

[...]

c) a termék vevője vagy a szolgáltatás igénybevevője nevében és javára megfizetett, az adózó által harmadik személyek nevére megfelelően nyilvántartott összegek;

[...]”

8 A CIVA 17. cikke a kimondja:

„(1) Termékek importja esetében az adóalap az Európai Unió hatályos rendelkezéseinek megfelelően megállapított vámértéknek felel meg.

(2) Az adóalap részét képezik a következő tényezők, feltéve hogy az még nem tartalmazza:

a) a behozatal előtt vagy az ebből adódóan fizetendő adók, vámok, díjak és illetékek, kivéve a beszedendő [HÉÁ]-t;

[...]”

9 A Közösségen belüli ügyletekre vonatkozó HÉA-szabályok (Regime do IVA nas Transacções Intracomunitárias) 17. cikke a következőképpen szól:

„(1) A Közösségen belüli termékbeszerzések adóalapjának meghatározása során a CIVA termékértékesítésre vonatkozó 16. cikkének rendelkezései megfelelően alkalmazandóak.

[...]

(3) A jövedékiadó- vagy gépjárműadó-köteles termékek Közösségen belüli beszerzése esetében az adóalapnak részét képezik ezen adók még akkor is, ha azokat nem egyidejűleg számítják fel."

Az ISV-re vonatkozó szabályozás

10 A 2007. június 29-i 22-A/2007. sz. törvény (a *Diário da República* I. 2007. június 29-i 124. száma) mellékleteként közzétett, a gépjárműadóról szóló törvénykönyv (Código do imposto sobre veículos; a továbbiakban: CISV) 2007. július 1-jén lépett hatályba.

11 A CISV 3. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Adókötelezettség alá tartoznak az engedélyezett kereskedők, az elismert kereskedők és a jelen törvénykönyvben meghatározott azon magánszemélyek, akik adóköteles gépjárművet forgalomba bocsátanak, vagyis olyan személyek, akiknek a nevében gépjárműre vonatkozó vámáru-nyilatkozatot vagy gépjárműre vonatkozó kiegészítő nyilatkozatot adtak ki."

12 A CISV 5. cikke a következőképpen szól:

„(1) Adóztatandó tényállásnak minősül a Portugáliában nyilvántartásbavételi kötelezettség alá eső gépjárművek belföldön történő gyártása, összeszerelése, ideiglenes behozatala és importja.

(2) Szintén adóztatandó tényállások a következők:

a) új és végleges nyilvántartásba-vételi szám kiadása a nemzeti nyilvántartásból való, adó-visszatérítés vagy bármely más adókedvezmény kíséretében történő önkéntes törlés következtében;

[...]

d) a gépjárműnek a jelen törvénykönyv megsértésével történő belföldön tartása.

(3) E törvénykönyv alkalmazásában a következő meghatározásokat kell alkalmazni:

a) »behozatal«: az Európai Unió valamely másik tagállamából származó vagy ez utóbbiban szabad forgalomban lévő gépjármű belföldre történő belépése;

b) »import«: egy harmadik országból származó gépjármű belföldre történő belépése.

[...]"

13 A CISV 6. cikke (1) bekezdésének megfelelően az ISV a forgalomba bocsátás időpontjában, vagyis a következő időpontokban fizetendő meg:

„a) a forgalomba bocsátás iránti kérelem bejegyzett, illetve elismert kereskedők általi benyújtásának időpontjában;

b) a gépjárműre vonatkozó vámáru-nyilatkozat, illetve a gépjárműre vonatkozó kiegészítő nyilatkozat magánszemélyek általi benyújtásának időpontjában."

14 A CISV 16. cikke a magánszemélyt úgy határozza meg, mint „bármely adóalany, aki adóköteles – akár új, akár használt – gépjárművet elsősorban a saját közlekedési szükségleteire hoz be ideiglenesen, vagy importál."

15 A CISV 27. cikke (3) bekezdésének megfelelően az illetékes hatóságok nem vehetnek nyilvántartásba gépjárművet anélkül, hogy bizonyítékot kapnának különösen az ISV befizetéséről, amennyiben ezen adó felszámítandó.

16 A CISV „A lakóhely áthelyezése" című 58. cikkének (1) bekezdése alapján a lakóhelyüket az Unió másik tagállamból vagy egy harmadik államból Portugáliába áthelyező személyek birtokában lévő járművek ISV-mentesek.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

17 2007. szeptember 28-án a Lidl & Companhia két gépjárművet vásárolt. A kereskedő által kiállított és e vállalkozás által kiegyenlített számlák az alapárat, az ISV-t és különböző költségeket tartalmaztak. A teljes összegre 21%-os HÉÁ-t alkalmaztak.

18 2008. január 25-én a Lidl & Companhia a határozatot hozó szervhez fellebbezést nyújtott be a fent említett két számlán feszámított HÉA megfizetésére felszólító aktussal szemben, amely számlákon a HÉA összege külön-külön 8601,23 euró és 4554,33 euró volt. 2008. április 7-én a Sintra 1. régió adóhivatalának igazgatója végzéssel elutasította e fellebbezést, amely végzésről értesítette az érintettet.

19 Mivel a Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra teljes egészében elutasította a Lidl & Companhia által a HÉA megfizetésére felszólító aktussal szemben benyújtott keresetet, ez utóbbi a Supremo Tribunal Administrativóhoz fordult. E bíróság előtt a felperes azt állította, hogy a Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra határozata sérti a CIVA 16. cikke (6) bekezdése c) pontjának és a 2006/112 irányelv 79. cikke első bekezdése c) pontjának a rendelkezéseit, azáltal hogy helybenhagyta azt az álláspontot, miszerint a gépjárművek belföldre történő importja során felszámított és befizetett ISV-t bele kell számítani a HÉA alapjába. A Lidl & Companhia azzal érvel, hogy jóllehet az általa vásárolt járműveket terhelő ISV-t illetően nincs adókötelezettsége, ezen adót rá hárították, az pedig túlzott mértékű HÉA megfizetését vonta maga után, amelynek a visszatérítését kéri.

20 A Ministério Público a kérdést előterjesztő bíróság előtt úgy véli, hogy az ISV „egyfázisú" adónak minősül, amelyet csak egy alkalommal, a gépjármű portugál piacra történő első beléptetésekor, a Portugáliában történő első nyilvántartásba-vétel időpontjában kell megfizetni. E tekintetben azzal érvelt, hogy ezen adó, amelyhez kapcsolódóan az adóztatandó tényállás a járműnek a Portugáliában történő első nyilvántartásba-vétel időpontjában a portugál piacra történő beléptetése, azonos jellemzőkkel bír, mint a „nyilvántartásba-vételi adó", amely a C-98/05. sz. De Danske Bilimportører ügyben 2006. június 1-jén hozott ítélet (EBHT 2006., I-4945. o.) alapjául szolgáló ügy tárgyát képezte. Következésképpen arra a megállapításra jutott, hogy a Bírósághoz előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell előterjeszteni.

21 Az alapügy felperesének és a Ministério Públicónak a megállapításaira tekintettel, figyelembe véve azonban azt, hogy az ISV-nek a HÉA alapjába történő beszámítása nem sérti az uniós jogot, a Supremo Tribunal Administrativo úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Úgy kell-e értelmezni a […] 2006/112 irányelv 79. cikke első bekezdésének c) pontjával összefüggésben értelmezett 78. cikke első bekezdésének a) pontját, hogy a Közösségen belüli termékbeszerzések esetében a 2007. június 29-i 22-A/2007. sz. törvénnyel bevezetett gépjárműadó összegét nem lehet beszámítani a HÉA alapjába?"

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

Az elfogadhatóságról

22 Észrevételeiben a portugál kormány vitatja az előzetes döntéshozatal iránti jelen kérelem elfogadhatóságát.

23 Különösen azzal érvel, hogy az nem elég pontos mindenekelőtt az alapügyben szóban forgó ügylet természetét, a termékértékesítést vagy a Közösségen belüli beszerzést, illetve azon módot illetően, ahogy a Lidl & Companhia az ISV-t és a vitatott HÉÁ-t viselte, végül az alapeljárás és az azon rendelkezések közötti kapcsolatot illetően, amelyeknek az értelmezését kérik.

24 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 267. cikkben említett eljárás keretében, amely a nemzeti bíróságok és a Bíróság feladatainak világos szétválasztásán alapul, az ügy konkrét tényállásának a megállapítása és megítélése, valamint a nemzeti jog értelmezése és alkalmazása kizárólag a nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik. Ugyancsak kizárólag az ügyben eljáró és határozathozatalra hivatott nemzeti bíróság hatáskörébe tartozik annak megítélése is, hogy – tekintettel az ügy különleges jellemzőire – szükségesek és relevánsak-e a Bíróságnak feltett kérdései. Következésképpen, amennyiben a feltett kérdések az uniós jognak az értelmezésére vonatkoznak, a Bíróság – főszabály szerint – köteles határozatot hozni (lásd a C-165/09–C-167/09. sz., Stichting Natuur en Milieu és társai egyesített ügyekben 2011. május 26-án hozott ítélet [EBHT 2011., I-4599. o.] 47. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

25 Ebből következik, hogy az uniós joggal kapcsolatos előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A Bíróság csak akkor utasíthatja el a nemzeti bíróságok által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelmet, ha az uniós jog kért értelmezése nyilvánvalóan semmilyen összefüggésben nincs az alapügy tényállásával vagy tárgyával, ha a probléma hipotetikus jellegű, vagy ha nem állnak a Bíróság rendelkezésére azok a ténybeli vagy jogi elemek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az elé terjesztett kérdésekre hasznos választ adhasson (lásd a C-225/09. sz. Jakubowska-ügyben 2010. december 2-án hozott ítélet [EBHT 2010., I-12329. o.] 28. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

26 Márpedig meg kell állapítani, hogy az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kellőképpen körülírta az alapügy jogi és ténybeli hátterét, és a kérdést előterjesztő bíróság által szolgáltatott információk lehetővé teszik a feltett kérdések terjedelmének meghatározását. Ezenkívül a Bíróság nem kérdőjelezheti meg sem az alapügyben szóban forgó ügyletnek – a kérdést előterjesztő bíróság által az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésben – Közösségen belüli termékbeszerzésként való minősítését, sem azon hallgatólagos megállapítást, miszerint az alapügy felperese fizette az ISV összege utáni HÉÁ-t, amelynek a visszatérítését követeli. A 2006/112 irányelv 83. cikke által ezen irányelv 73. és azt követő cikkeire való utalásra tekintettel az említett irányelv 78. és 79. cikkének értelmezése mindenesetre releváns az alapügy megoldása szempontjából, függetlenül attól, hogy az alapügyben szóban forgó ügylet termékértékesítésnek vagy Közösségen belüli termékbeszerzésnek minősül-e.

27 Ebből következik, hogy az előzetes döntéshozatal iránti kérelem elfogadható.

Az ügy érdeméről

28 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt szeretné megtudni, hogy az olyan adót, mint az ISV, bele kell-e számítani a HÉA alapjába a 2006/112 irányelv 78. cikke első bekezdésének a) pontja értelmében vett adóként, vámként, díjként,

illetékként és más kötelező jellegű befizetésként, vagy ellenkezőleg, ezen irányelv 79. cikke első bekezdésének c) pontja alapján ki kell zárni ezen adóalapból.

29 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy a 2006/112 irányelv 83. cikke szerint a Közösségen belüli termékbeszerzéssel kapcsolatban az adóalap ugyanazon tényezőkből áll, mint amelyeket az ugyanezen áruknak a tagállam területén történő értékesítése adóalapjának az ezen irányelv 73–82. cikkének megfelelően történő meghatározásához fogadtak el.

30 A 2006/112 irányelv 78. cikke első bekezdésének a) pontja konkrétabban előírja, hogy az adóalap részét képezik az adók, vámok, díjak, illetékek és más kötelező jellegű befizetések, kivéve magát a HÉÁ-t.

31 Az említett irányelv 79. cikke első bekezdésének c) pontja előírja, hogy nem képezik részét az adóalapnak azon költségtérítési összegek, amelyeket valamely adóalany a megrendelőjétől az ő nevében vagy javára kifizetett összegek térítéseként kap, és amelyeket a könyvelésében átmenő tételként könyvel.

32 Annak megállapítása céljából, hogy az olyan adót, mint az ISV, bele kell-e számítani a HÉA alapjába, vagy ellenkezőleg, abból ki kell azt zárni, meg kell határozni egyrészt, hogy a 2006/112 irányelv 78. cikke első bekezdésének a) pontja értelmében vett „adók, vámok, díjak, illetékek és más kötelező jellegű befizetések" fogalmába tartozik-e, és másrészt, hogy az részesül-e az ezen irányelv 79. cikke első bekezdésének c) pontjában előírt mentességben.

33 Először is a 2006/112 irányelv 78. cikke első bekezdésének a) pontjával kapcsolatban a Bíróság már pontosította, hogy ahhoz, hogy az adók, vámok, díjak, illetékek és más kötelező jellegű befizetések a HÉA alapjába tartozzanak, még ha azok nem is képeznek hozzáadott értéket, vagy nem minősülnek a termékértékesítés gazdasági szempontból vett ellenértékének, ezen értékesítéssel közvetlen kapcsolatban kell lenniük

(a C-433/09. sz., Bizottság kontra Ausztria ügyben 2010. december 22-én hozott ítélet 34. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy valamely adónak az értékesített termék értékébe való beszámítása esetén meghatározó szempontnak minősül az a kérdés, hogy a gépjármű forgalmazója saját nevében és saját javára fizette-e be az adót, és ha igen, akkor az ellenértékbe, amelyet az adóalap meghatározása során figyelembe vesznek, főszabály szerint bele kell számítani a szóban forgó adó összegét (lásd ebben az értelemben a C-228/09. sz., Bizottság kontra Lengyelország ügyben 2010. május 20-án hozott ítélet 40. pontját).

35 A jelen ügyben a CISV 3. cikkének (1) bekezdése szerint adókötelezettség alá tartoznak az engedélyezett kereskedők, az elismert kereskedők, és azon magánszemélyek, akik adóköteles gépjárművet forgalomba bocsátanak, vagyis olyan személyek, akiknek a nevében gépjárműre vonatkozó vámáru-nyilatkozatot vagy gépjárműre vonatkozó kiegészítő nyilatkozatot adtak ki. Márpedig a CISV 16. cikkében meghatározott magánszemélyekkel kapcsolatban úgy tűnik, hogy azok csak másodlagos adóalanyok, amint azzal a Portugál Köztársaság a tárgyalás során érvelt.

36 Meg kell tehát állapítani, hogy főszabály szerint az ISV címén kiegyenlített kiadásokat nem a gépjármű vásárlója, hanem a 2006/112 irányelv 73. cikke értelmében az említett gépjármű eladója nevében fizették ki, közvetlen kapcsolatot teremtve ezáltal az ezen utóbbi által megvalósított értékesítési ügylet és ezen adó között.

37 Ugyanilyen értelemben meg kell jegyezni, hogy az értékesítésre, mint az ISV adóztatandó tényállására történő kifejezett utalás hiánya ellenére a CISV 5. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy ezen adó adóztatandó tényállásai mind korábban és az értékesítési ügylet részeként megvalósított ügyleteknek bizonyulnak. Az eladó által az ISV címén a Portugáliában nyilvántartásba-vételi kötelezettség alá eső gépjárművek portugál területen történő gyártása, összeszerelése, ideiglenes behozatala és importja miatt fizetett összegek ezért az értékesített gépjármű értékének szerves részét

képezik, amint azzal a Portugál Köztársaság érvelt. Ezáltal azon gépjármű vásárlója, amely az eladója által fizetett ISV tárgyát képezi, egy ezen adóalany által korábban megvalósított ügyletért fizet.

38 Ezenkívül semmiféle jogi kapcsolat nem állapítható meg az ISV és a nyilvántartásba-vételi ügylet között, szemben a fent hivatkozott De Danske Bilimportører ügyben hozott ítélet alapjául szolgáló ügyben szóban forgó adóval kapcsolatos esettel. Ugyanis különösen azt is meg lehet jegyezni, hogy a CISV számos olyan tényállást is megállapít, amelyben nem kell ISV-t fizetni még akkor sem, ha valamely, hatálya alá tartozó gépjármű nyilvántartásba-vétele megtörténik. Ez különösen a CISV 58. cikkének (1) bekezdése alapján az azon személyek birtokában lévő gépjárművek esetében nyújtott mentességre vonatkozik, akik lakóhelyüket áthelyezik Portugáliába. E tekintetben releváns az a körülmény is, hogy mind az adóztatandó tényállás, mind az ISV követelése megelőzi a nyilvántartásba-vételi ügyletet, amint ez kitűnik a CISV 27. cikkéből, amely szerint az adóköteles gépjármű kizárólag akkor vehető nyilvántartásba, ha az arra vonatkozó adókat és illetékeket megfizették.

39 Ezért az olyan adót, mint az ISV, úgy kell tekinteni, mint amely a hatálya alá tartozó járművek értékesítéséhez közvetlenül kapcsolódik, következésképpen a 2006/112 irányelv 78. cikke első bekezdésének a) pontja alapján bele kell számítani a HÉA alapjába.

40 Másodszor a 2006/112 irányelv 79. cikke első bekezdésének c) pontjával kapcsolatban nem lehet érvényesen arra hivatkozni, hogy az engedélyezett vagy elismert kereskedőnél ISV címén felmerült kiadások a szóban forgó jármű vásárlójának nevében és javára történtek. E tekintetben elegendő megállapítani, amint a jelen ítélet 35. pontjából kitűnik, hogy az ISV-kötelezettek a járművek eladói, és nem azok vásárlói (lásd analógia útján a fent hivatkozott Bizottság kontra Ausztria ügyben hozott ítélet 48. pontját).

41 Következésképpen az olyan adó, mint az ISV, nem zárható ki a 2006/112 irányelv 79. cikke első bekezdésének c) pontja alapján a HÉA alapjából.

42 E fenti megállapításokra tekintettel az előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az olyan adó, mint az alapügyben szóban forgó ISV, amelynek az alapjául szolgáló adóztatandó tényállás közvetlenül kapcsolódik az ezen adó hatálya alá tartozó jármű értékesítéséhez, és amelyet e jármű eladója fizet meg, a 2006/112 irányelv 78. cikke első bekezdésének a) pontja értelmében vett „adók, vámok, díjak, illetékek és más kötelező jellegű befizetések" fogalmába tartozik, és e rendelkezés alapján bele kell számítani az említett gépjármű értékesítése utáni HÉA alapjába.

A költségekről

43 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

1) Az olyan adó, mint az alapügyben szóban forgó gépjárműadó (imposto sobre veículos), amelynek az alapjául szolgáló adóztatandó tényállás közvetlenül kapcsolódik az ezen adó hatálya alá tartozó jármű értékesítéséhez, és amelyet e jármű eladója fizet meg, a közös hozzáadottértékadó-rendszerről

szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 78. cikke első bekezdésének a) pontja értelmében vett „adók, vámok, díjak, illetékek és más kötelező jellegű befizetések” fogalmába tartozik, és e rendelkezés alapján bele kell számítani az említett gépjármű értékesítése utáni hozzáadottértékadó alapjába.

Aláírások